

Vytautas Eigirdas

Gimė 1957 m. sausio 20 d. Kaune.

Tapytojas, Lietuvos dailininkų sąjungos narys nuo 1988 m.

1975 m. baigė J.Naujalio vidurinę meno mokyklą Kaune.

1983 m. baigė LTSR valstybinį dailės Institutą Vilniuje ir įgijo tapytojo ir pedagogo specialybę.

Parodose dalyvauja nuo 1983 m. Dirba tapybos, akvarelės, grafikos srityse.

Kotryna Džilavjan: „Nepaisant to, kad kūryboje V. Eigirdas nepaprastai daug dėmesio skiria Biblijos motyvams, jo piešiniai – nei dievobaimingi, nei sakralūs. Priešingai, pasirinktas šventraščio fragmentų ir anaipol „nešvento“ vaizdo konfliktas gali suklaidinti prie krikščioniškų vaizdavimo kanonų pratusį žiūrovą. Dailininko kūrinuose apstu naratyvo, gerai atpažįstamų bibliinių ir mitologinių siužetų, simbolių, įvardijamų personažų. Siužeto V.Eigirdas tiesiogiai neilustruoja, tik pasiskolina jam rūpimus akcentus savarankiškom vizijoms sukonstruoti.

Savo regėjimus autorius pristato per nuodėmės ir malonumo prizmę, šias sąvokas sutapatindamas su moters kūnu – kaip įprasta Europos meno tradicijoje. Kūniškumas V.Eigirdo piešiniuose išsiskleidžia aistriais metelių, oholų, babelių ir kitų Biblijos nusidėjėlių įvaizdžiais. Paskiras figūras dailininkas gretina su mūšio, žygio, koridos vaizdiniais, pripildydamas kompoziciją detalėmis ir taip sustiprindamas suirutės, chaoso įspūdį. Dažnai atskiri piešinio fragmentai nebetenka svarbos, susiraizgydami į karštligišką apibendrintų dėmių ir linijų darinį.

Deformuoti siluetai, aštrūs juodo ir balto kontrastai, hiperbolizuotas pasakojimas, froidistinių įvaizdžių gausa leidžia spėti, kad dailininką domina ribinės būsenos: ekstazės ir brutalių jėgų sankirtos, gyvenimo ir mirties įtampos, malonumo ir kaltės paradoksai. V.Eigirdas kuria apokaliptinę erdvę, tačiau jo apokalipsė – tai ne Paskutiniojo teismo diena, bet pasaulio virsmo triumfas, žūtbūtinė kova tarp dvasios ir materijos.“

Paroda veiks iki kovo 30 d.